

РОЗВИТОК ДУХОВНОГО ЖИТТЯ ЯК НЕВІДЕМНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Актуальність теми дослідження: йдеться про роздуми та переосмислення духовного життя у творчому процесі та консолідації українського народу, що сприяє розвитку української держави. Тема держави і церкви завжди актуальна, тому що без віри не буде держави.

Метою дослідження: Розглянуто взаємодію держави та Церкви у державному процесі. **Предмет дослідження:** Розвиток духовного життя як невідомна складова процесу розбудови української держави. **Завдання дослідження:** дослідити походження, розвиток релігії, її вплив на державу. **Об'єкт дослідження:** Об'єктом дослідження є взаємодія церкви і держави, предметом дослідження виявлення основних принципів, механізмів взаємодій між ними. У русі релігійна ідея була тісно пов'язана з державною ідеєю. Прийнявши християнство, князь Володимир Великий побачив його перш за все, релігійно ідеологічну систему, яка в силу своїх принципів, зокрема монотеїзму, духовних і моральних норм, здатна подолати етнічні відмінності, консолідувати суспільство політично. Церква чинила вагомий вплив на об'єднання російських земель освятило патріотичні почуття. Завдяки християнству діяльність держави була здійснена гуманний зміст. Церковна та релігійна політика Ярослава Мудрого була спрямована на зміцнення української церкви. Конститууючи Київського митрополита, він також підняв міжнародний авторитет країни. Так виникли християнські норми та державна ідеологія України-Русі. Підтримання духовно-дипломатичних зв'язків з Візантійською імперією, Сходом та Заходом Європи в Київській Русі він створив власний, оригінальний образ світогляду, в якому християнство поєднувалося зі старою українською етнічністю, коріння сформували особливу духовну культуру, яка стала основою української національної ідентичності, на сучасних стадія, характер державно-церковних відносин є однією з основних детермінант рівня розвитку як держави, так і конфесійного напрямку, оскільки він визначає ступінь реалізації принципу свободи совісті як одного з основних елементів основних прав і свобода людини. У ХХІ ст. Церква та релігійні організації все частіше заявляють про свою активну участь, соціальні процеси. Релігійний фактор, займає важливе місце в суспільно-політичному, духовному та культурному житті. Українське законодавство встановлює принципи поділу Церкви від держави. Але це традиційно в Україні значний вплив релігійних установ на суспільні відносини та політичні події пояснює історичне значення. Церкви в житті слов'янських народів та специфіка національного менталітету, головною складовою якого є релігійність. Духовність на цьому етапі нам слід насамперед звернути увагу на природу Церкви як соціального явища, оскільки досить часто це сприймається як унікальне явище, відокремлене від інших соціальних одиниць. У сучасних умовах Церква набуває всіх характеристик інститутів, громадянського суспільства. Тому що будь-яка церковна освіта має такі характеристики: її виникнення визначається потребою задоволення релігійно-етичних прагнень людини; створення Церкви або релігійної громади відображає появу соціальних зв'язків між людьми за для задоволення релігійних людей на правах останньої церковна діяльність охоплює окрему сферу релігійних відносин; реалізація цих відносин пов'язана з запровадження особами права сповідувати та сповідувати релігію; Церква виступає як організаційна форма інституціоналізації відповідної релігії; Функціонування Церкви відбувається на принципах самоврядування та на власних принципах системи стандартів; Церковне життя регулюється законом для захисту прав і свобод членів Церкви та інших громад людей [1, с. 14]. Однак такий підхід до природи Церкви концептуально не розумівся в юридичних науках був позитивно сприйнятий політологами [4, с. 18]. Однак сам факт розуміння Церкви як інституції Громадянське суспільство дозволяє нам нести свою незалежність і переслідувати перспективи співпраці з державою. Існуюча модель взаємодії визначає основні складові механізми взаємодії держави та Церкви в Україні. Вони включають: політико-правові основи, інституційні, організаційні та економічні компоненти Політико-правовий елемент механізму взаємодії держава та Церква. Світогляд та вірування включають свободу сповідувати будь-яку релігію чи не сповідувати її безперешкодне проведення, індивідуально чи колективно, релігійних культів та ритуальних церемоній, здійснення релігійної діяльності. Церковна та релігійна організації в Україні вважаються окремими від держави, а школа - окремо від церкви. Державна церква - це наша українська мова, яка має величезний вплив на державний процес. Митрополит Шептицький назвав «святим актом» національне відродження українців та їх право на власну державність. Основи помірної націоналізм, виступав проти терору: «святій справі не можна служити кривавими руками» [3, с.1]. У «Слові до Української молоді» владика Шептицький висловив своє ставлення до терористичної практики радикального націоналізму. Націоналізм був захисною реакцією на «реальність окупації», але терористичні дії радикалів були явними вони ігнорували принципи етичного вчення християнства. Шептицький рішуче відкидав прояви етнічної нетерпимості та принципи «ультра націоналізм». Огієнко надавав велике значення в процесі розбудови нації поглибленому вивченню та застосуванню в Росії повсякденне вивчення рідної мови. У творі «Наука про рідномовні обов'язки. Рідномовний катехизм для вчителів, робітників пера, духовенства, адвокатів, учнів і широкого громадянства» Огієнко звернув увагу на важливість всебічного функціонування та розвиток рідної мови. Огієнко подбав про належний рівень української літургії, щоб вона була чистою і незвичною. Точно за такими критерієм є його переклад Біблії українською мовою. Цей переклад по праву вважається справою всього життя, та вершиною його діяльності як теолога, вченого та поета. Так на сучасному етапі релігійного розвитку ситуація в Україні досить складна. Деякі вчені вважають, що виходом із цієї ситуації може стати створення єдиної національної релігії або місцевої церкви, яка виконувала етнічно інтегруючі та консолідуючі функції. Однак у контексті політики мультикультуралізму, ми можемо говорити про об'єднання релігійних рухів та церковних конфесій, можна говорити лише про співпрацю усіх церков в інтересах української нації «Прийняття Томума» має велике значення, перш за все, для Української православної церкви. Бо тисячу років Церква та Київська Русь намагалися здобути повну незалежність. А тепер лише Українська Церква отримав автокефалію. Для церкви це означає, що вона будуватиме своє життя та свою діяльність на наших українських звичаях. За нашою традицією, служби відбуватимуться українською мовою. І це має величезне значення, бо коли людина приходить до храму, чує читання або писання Псалми і не розуміє їх, то як він може молитися? Вона не може молитися повноцінно. І тепер церква буде виконувати богослужіння українською мовою. І люди будуть молитися разом з усіма іншими церкви, сказав Філарет. Він також наголосив, що автокефальна Українська православна церква має велике значення для держава, «тобто без міцного духовного фундаменту, держава довго не зможе існувати», і ми це бачимо на власні історії. **Висновок:** Духовне життя народу, його майбутнє в першу чергу залежить від рівня духовності, утверджені в молоді, яка тепер навчається, а завтра прийде молодими фахівцями на роботу. Від того, наскільки молоде покоління національно свідоме, патріотичне, готове взяти на себе відповідальність за розвиток і збереження духовності та культурних здобутків української держави, значною мірою залежить доля країни, її національні інтереси. Дух, як сила волі, заснована на народних традиціях і духовність, як здатність творити добро у соціальній сфері - основа нової національної ідеї України.

Список використаних джерел

1. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. Розділ IV. Філософія релігії.
2. Шептицький А. Слово до української молоді Львів: Монастир Монахів Студійського Уставу. Видавничий відділ «Свічадо», 1994, 16 с.
3. Конституція України - ст. 35 Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Ухвалений 28 червня 1996. 64 с.
4. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» 1991 р. 17 с.